

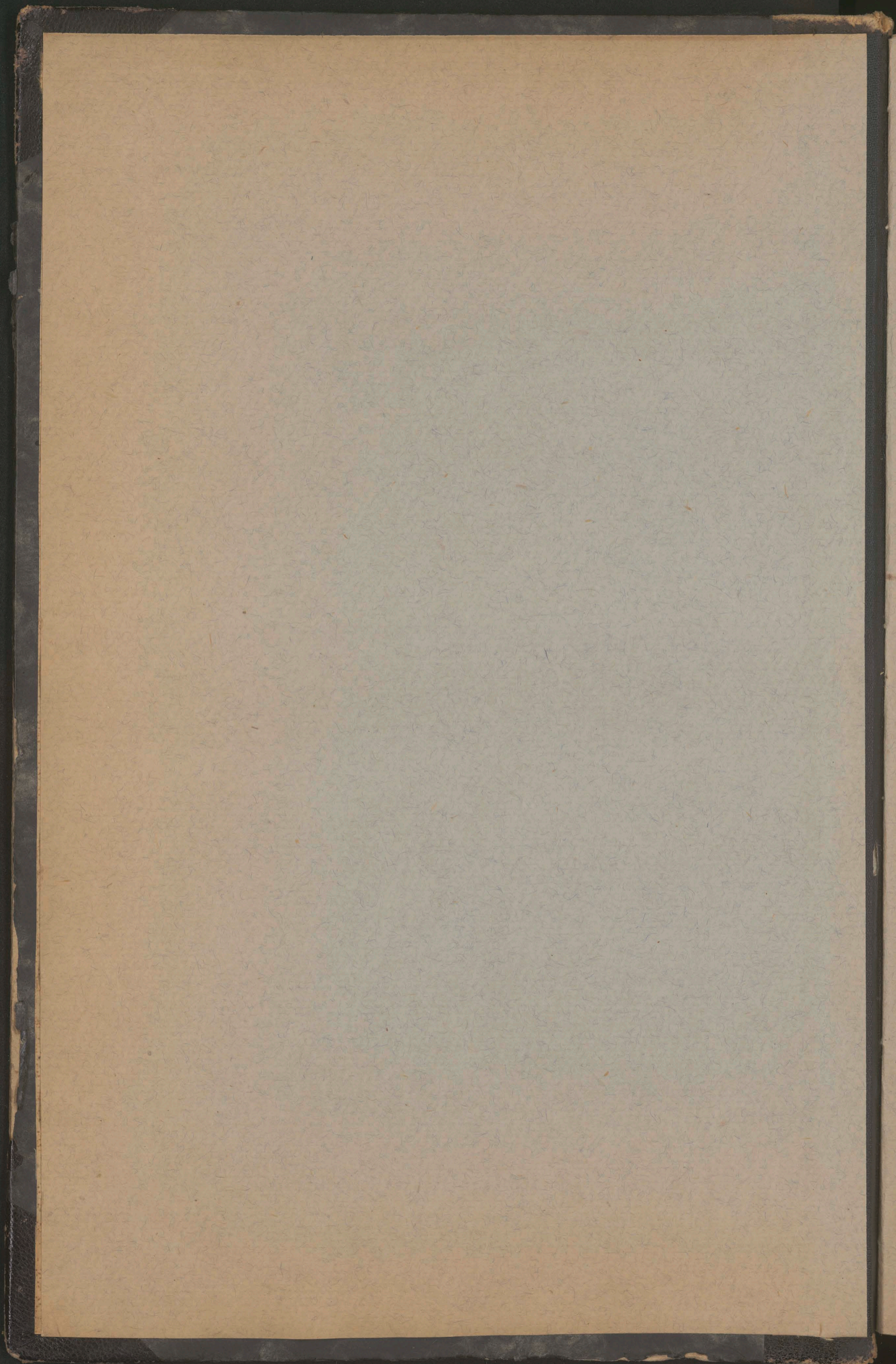
Katkovice
15036
III P

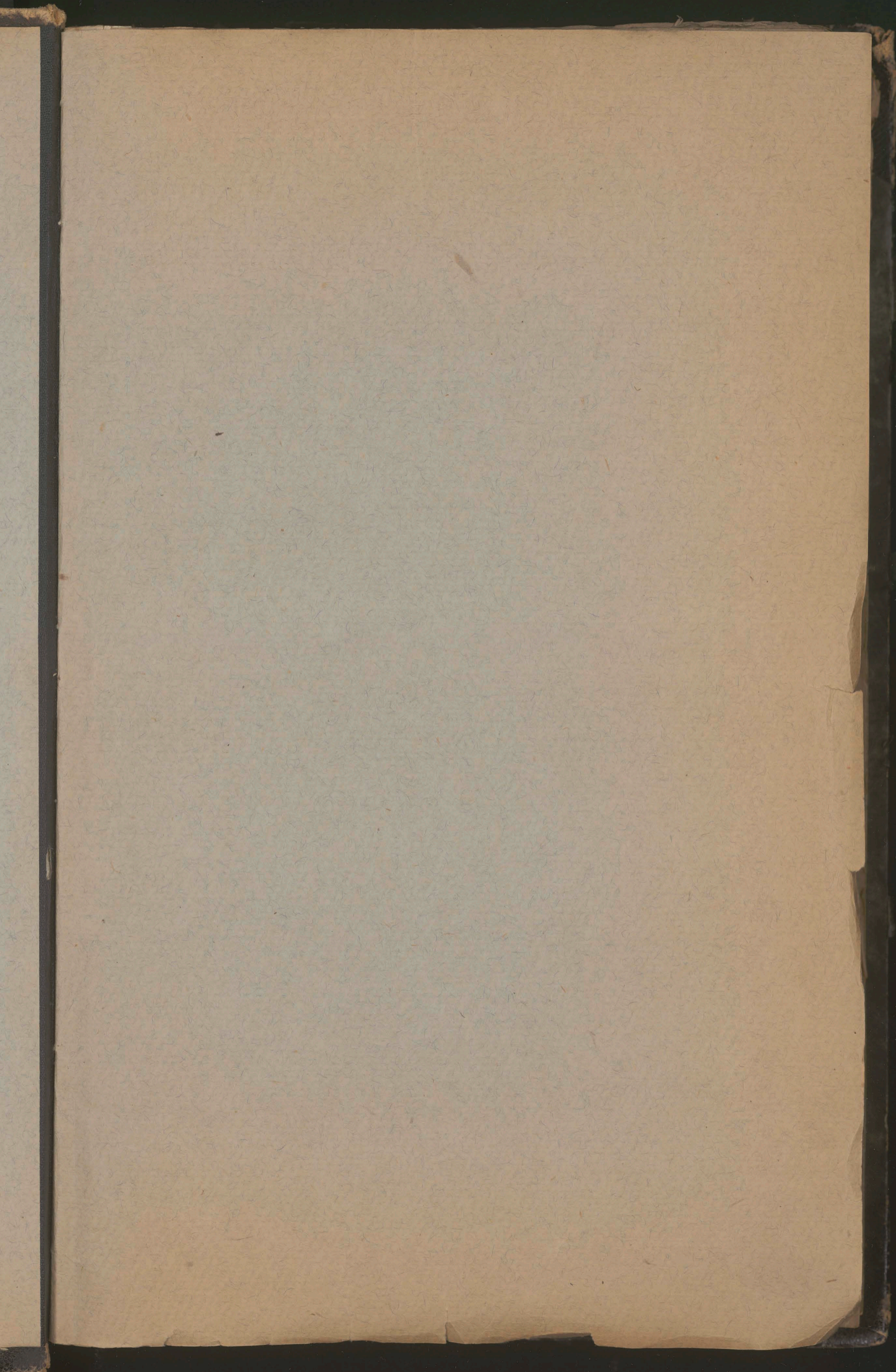

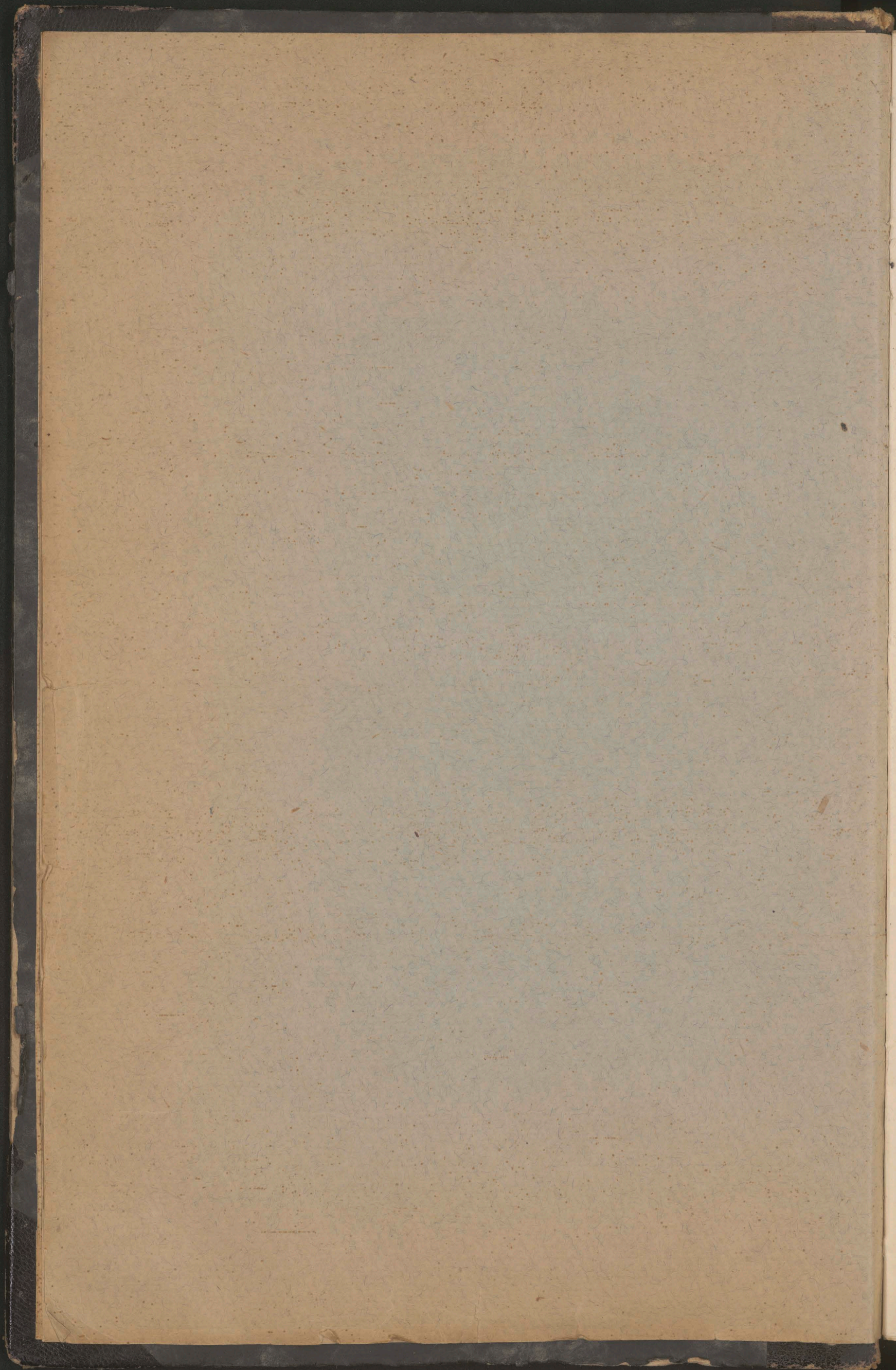
III

P

W
M
W

Z B I O R druków procesowych z XVIII. i XIX. w.

Tom II.

Nr. 1.	Elsner i Wisogierdowie r.1782.	szt. 1.
" 2.	Froelichowie r.1799.	" 3.
" 3.	Goldynga r. 1765.	" 2.
" 4.	Grabowski i Sieheń etc r,1799.	" 1.
" 5.	Grabowscy r. 1799.	" 2.
" 6.	de Grothuz i Piótr Książę kurlandz.r.1779	" 1.
" 7.	Grużyński i Podberescy r. 1799.	" 3.
" 8.	Haudring i Klüchzner r. 1779.	" 3.
" 9.	Haudringowie i Platerowie r. 1780.	" 2.
" 10.	Janowicz i Chodakowscy r. 1799.	" 1.
" 11.	Izraelowicz i Radowicki r. 1799.	" 2.
" 12.	Hryniewicz r. 1774.	" 1.
" 13.	Jezuici toruń. i Magistrat toruń. r. 1724.	" 3.
" 14.	Jasna Góra i Kłobuck r. 1790.	" 2.
" 15.	Jocz i Downarowicz r. 1800.	" 1.
" 16.	Kaczanowska i Brzozowski 1799.	" 1.
" 17.	Kalenkiewicz r. 1760.	" 1.

REPUBLIC OF
ARMY
GOVERNMENT

15 kop.
1799 Aug 28 Michal Zaleski Starosta Szwedzki Adwokat Sąd Gł. Lwów

EXVII 82

SPRAWA

939

W. JP. Piotra Radowickiego Łowczyca Wołkowyckiego.

PRZECIWKO

W. JP. Michałowi Bułharynowi Pifarzowi Ziem: Wołkowyckiemu, iako Panu: do utwierdzenia Aresztu, Litmanowi Jzraelowiczowi na Juryzdyce W. Bułharyna w Wołkowycku mieszkającemu Debitorowi, oraz WJP. Józefowi Nacelewiczowi Sędziemu Grodzkiemu Prużańskiemu.

Ze Zyd Litman zawinił W. Radowickiemu 100 na Oblig, nie ma oto sporu, i chociaż Oblig ten dany przez Radowickiego JP. Pietraszewskiemu Adwokatowi Pitu Wołkowyckiego do procederu przypadkiem zaginął, przyznał atoli Zyd Litman bytność i datę tego Obligu, to jest:

1791. Januar. 21. iak te przyznanie zaświadcza Dekret Grodzki Wołkowycki, od którego dzisiejsza appellacya, co widzieć w Dekrecie na kar: 22.

Swiadczy toż samo Rewers W. Pietraszewskiego, dany W. Radowickiemu przyjmując od niego ten Oblig wespół z innemi papierami do czynienia Prawem

1792. Januar. 31. Rewers JP. Kazimierza Pietraszewskiego.

Ze po przypadku utraty papierów JP. Pietraszewski o tym przypadku zginienia papierów, uczynił wczasie oświadczenie w Aktach Ziem: Wołkowyckich, swiadczy Dekret tenże od którego appellacya na kar: 14

1795. Mar: 6. zapisane oświadczenie.

A tak niema wątpliwości, że W. Radowicki ma dług u Litmana i miał go ubezpieczony Prawnym Obligiem. Co gdy pewno, nie powinienby być prowadzonym do kosztów i wydatków procederowych, a co większa uzyskawszy w Grodzie Wołkowyckim Dekret Exolucyi, nie powinienby podpadać appellacyi w Sprawie długu przyznanego, w Sprawie za Obligiem, gdyż to i podług Sprawiedliwości i podług Praw, appellacyi ulegać nie może.

Gdy jednak jest w appellacya, i koszta po appellacyi wciągnięny. — Opowie poniżej Sądowi iakie pretexta zażyte od stron przeciwnych do zadania Jemu krzywdy przez narażenie na koszta appellacyjne.

A gdy pierzże, to jest: należność długu iego jest bez zaprzeczenia i nie formuje Sprawy. Drugie, to jest: Kara za appellacyą i ściśle powróci. *Expensow prawnych*, całym jest Sprawy tej obiektem, niech choć raz uczucie winna strona iak ciężko jest ponosić wydatki Prawne wybiegom i uporowi zażalając się, uczucie zaś to, w ściśle ich powrocenia nakazie i appellacyjnym ukaraniu.

Zyd Litman te 100 które Obligiem zaręczył, odebrał od Radowickiego w pattyi wina, przystawił mu one Radowicki do Terespoła, żeżas była umowa, iż nie wprzód wezmie Litman Wino, aż opłaci pieniądze, uprosił Radowicki W. Nacelewicza, na ten czas Gubernatora w Terespolu, aby wyexpediował umowę z Zydem, to jest wydał mu Wino Radowickiego, lecz nie wprzód aż za opłatą pieniędzy podług umowy.

Kom.

Kommunikował na ten zamiar Oblig swõy W. Nacelewiczowi, iakoż Nacelewicz odebrałszy na Oblig iak Nacelewicz powiada 50, iak zaś Zyd Litman mieni 90, wydał Litmanowi Wino.

Na tym samym Obligu został przez W. Nacelewicza zapisany Kwit dla Zyd. Wzapisaniu Kwitu tego okazywała się poprawka co do numeru między liczbą 50, i liczbą iak Zyd mieni 90.

W. Naculewicz czterema listami do W. Radowickiego pisanemi, o których existencyi świadczy Rewers W. Pietrafzewkiego Adwokata, a które z Obligiem zginęły, przyznawał Radowickiemu, że odebrał jego pieniądze od Litmana, których wszakże nie wracał Radowickiemu, już przez te listy prosząc o poczekanie i mianując się dłużnikiem, już gdy Radowicki umyślnych posyłał i sam zjechał do Terespoła, i upominał się, osobiście ocierpliwość prosząc.

Radowicki pozwał był przed Sąd Grodzki Wołkowyski, W. Naculewicz, przywodzi się pozew przy ofstateczney rozprawie w Grodzie Wołkowyskim konnotowany, a zaś

1791. gbra 8. w Terespolu JP. Naculewiczowi podany Eorundem przed Aktami Ziem: Brzeskimi zeznany.

Zaszła później Rewolucya przerwała pioceder, po iey uciszeniu się pozwał Radowicki do tegoż Grodu iak Litmana, areztując go u JW. Bułharyna, tak W. Naculewicz.

Litman kondemnować się dopuścił, i tym Sprawę przedłużeniem winien Expensow Prawnych zwrocenia, wedle ustawy Konstytucyi 1726. Ru, która za nieposłuszeństwo do Prawa przez Kondemnowanie się zwrot Expensow nakazuje w ten czas nawet, gdyby Kondemnowany wygrał Sprawę, tym więcej winien Litman Expensow, iako w samey Sprawie dłużny.

Stanął potym Litman, i pozwem swoim pociągnął W. Nacelewicza do Ewinkowania siebie, w porządku uczynioney na ręce jego nadpłaty długu za Wino.

W. Nacelewicz bronił nayusilniey łączenia Aktoratu. Naynaturalniey, i podług ustawy Konstytucyi 1726. oiedności, Grod Wołkowyski przyłączył Aktorat, nie dał tylo w tym łączenia Zydowi, gdzie pociągał Nacelewicza o zł: 460. oprócz Interesu z Radowickim u Zyd. Towarami wybranych, Nacelewicz od tego wyroku nayniefluszniey appellacyi tentował, i potym nayniefluszniey w Sprawie długu nad przepis Konst: 1776 dillacyi Copiar: z Spraw profit.

W samey Sprawie, rozważając Sąd Grodzki Kwestyą między Nacelewiczem i Zydem, czy Nacelewicz 50. czy 90. u Zyd na dług Radowickiego przyjął, przychylił się Sąd Grodzki do zabieraney przyięgi Nacelewicza, iako przyjął 50.

Wnosil Zyd, że Pan iego W. Bułharyn Pifarz Ziem: Wołkowyski pisał o przypadku poprawienia Kwitu na Obligu zapisanego względem ilości 50. czy 90. do W. Weysa Naczelnika Wołkowyskiego, lecz list ten raz bez daty, drugi raz piszący to co Zyd przed Panem swoim mówił, nie zkonwinkował Sądu Wołkowyskiego o tym poprawieniu.

Odzywał się Zyd do zapozwu W. Radowickiego po Nacelewicza do Grodu Wołkowyskiego wyżej datą wprowadzonego w Terespolu podanego, lecz Sąd odpowiedział, że gdy W. Radowicki pozwu tego nie dowodzi, niemoże go przeto Sąd za żaden brać dowod.

Co do Radowickiego. Pocóż iemu dowodzić czy Zyd 50. czy 90. 50. zapłacił. Ten niech dowodzi, kto płacił, ten niech się odwodzi, kto odbierał. Radowicki ma swõy dowod na Obligu, iemu 100. 50. nie sprzecznie należą, które czy mu z tey czy z inney dojdą ręki, dla niego to iedno. Gdyby na miejscu Lit-

Litmana on płacił Nacelewiczowi w ten czasby dowodzić winien, iego w Sprawie Aktorstwo odebrać, dowod zaś do odebrania iak nie wyparty, tak nie omylny.

Podług tego rozbioru przyfądził Grod Wołkowycki na JP. Nacelewiczu dla Radowickiego Kapitału ⌘ 50 procentu ⌘ 25. zł: 6. gr: 22½ Expensu prawnego zł: 100.

Na Zydzie Kapitału ⌘ 50. procentu ⌘ 25. zł: 6. gr: 22½.— Termin opłaty dla obudwoch 1798. Apryla 23. N. S. przy Księgach swoich naznaczył.

Appellował Zyd Litman od całego Dekretu. Appellował JP. Nacelewicz od przysądzonych procentow i Expensu Prawnego. Sąd appellacyi z powodu, że przyfięgą W. Nacelewicz Ewinkuie fię dopuścił, i tak Nacelewicz z Litmanem między sobą o sposob wypłaty skłóceni, dali powod nowych kosztow W. Radowickiemu w rzeczy tak małej, iak iest ta Sprawa o ⌘ sto, w rzeczy tak widoczney, że obydwu należności W. Radowickiego zaprzeczyć nie śmieli.

Co do Litmana. Jeśli on nie kontentował fię wyrokiem z Nacelewiczem, iесли miał z nim zapowod do appellacyi, to, co wnosi, że go. nie zaś 50. ⌘ Nacelewiczowi zaliczył. Appelluiąc z Nacelewiczem, nie powinien był kłaść appellacyi od całego Dekretu, nie powinien był appellować z Radowickim, któremu dał Oblig, i którego wyprzec nie mógł i nie wypierał.

Winien był to co zasądzone Radowickiemu, zapłacić iemu w terminie na Nacelewiczu dochodzić swego. Ubezpieczając wypłatę swoją, którą Nacelewiczowi uczynił, winien był wziąć od niego do siebie Rewers, mając go wręku swoim nie zasłaby o poprawienie onego sprzeczka. Konstytucya 1764. powodem iedney Kategoriy Dekretu, choćby istotnie appellacyi podpadającej drugich sflusznie rozszdzonych Kategoriy zajmować nie pozwala, i za takie zaięcie Karać każe. *Słowa Prawa* „ A „ gdy appellacye od całego Dekretu malitiose uroszczone będą, a w Trbnle sprawiedliwie inne punkta rozszdzone być fię pokażą, i za sfluszne ex decisione Trblu uznane będą, fi militer i w Kategoriyach sflrona injuste appellans od Dekretu winą płacenia sto kop groszy ukrzywdzoney sflronie, a drugie sto kop Urzędowi od którego appellowała, przytym sfl dzeniem Wieży sflęściu niedziel *cum reffusione expensarum* „ irremissibiliter karana być ma „

Co do W. Naculewicza. Co sobie W. Naculewicz uroił że gdy winien wrócić Kapitał, i co sam przyimuie, wrócić Expensow obowiązany nie iest, na tylekrotne upomnienia fię Radowickiego nie oddając mu iego własności, tylo listami wymawiając fię i odpraszaając, dał naresztę powod że go musiał Radowicki zapozwać, kiedyż go to iuż zapozwał? Oto Roku 1791. gbra 8.

Przez tyle czasu od daty zapozwania nie zaliczył Kwoty Radowickiemu należney, ani iey gdziekolwiek w Kancelaryi ulokował i zaprzec tego nie może że z cudzey użytkował własności, a choćby zapierał, choćby w istocie nie użytkował, Radowicki za zły rząd iego nie winien szkodować, wszakże gdyby mu był wrócił własność iego w porze i czasie użytkowałby z własności swojej Radowicki.

Jest prawem Kraiu ustanowiony od Summ użytek w siódmym procentie, tak od Summy czyiey niesflusznie zatrzymaney należy ten procent, jakby należała Kalkulacya de Afse et grano z Dóbr czyichkolwiek zagarnionych niesflusznie.

Czyż to wymowi Appellacyą Naculewicza że użytkow od cudzey własności oddać niechce,

Czyż to wymowi że expensu prawnego, dawszy do prawa okazał, niechce powrócić.

Sto zł: Expensu sądził na nim Grod Wołkowycki, jeśli w tym Krzywda Naculewicz, nie zaś istotna Krzywda Radowickiego niech każdy Sądzi. Któż za sto zł: odbędzie Sprawę, Appellować raczy Radowicki miał powód, lecz go zatrzymywała od tego, rzecz w Sprawie mała, ilość szkody, którąby, przeniósł Expens na iey dochodzenie.

Nic przeto ni od pen Appellacyinych, ni od zwrotu nayscisleyszego Expensow. obudwu Appelluacyych wymowic nie zdoła.

1798. Marca $\frac{3}{4}$. Dekret Grodu Wołkowyckiego oczewisty wtey sprawie czytam.

Specyfikacya Expensow procederowych po tym Dekrecie

Kopy Grodowi Wołkowyckiemu podług rachunku lukrow	zł: 61.
Wyjęcie Dekretu Wołkowyckiego	zł: 100.
Pozew po Litmana i Pana iego JW. Buharyna z papierem stepowanym	zł: 10. gro: 24
Aktorat w Sądzie Głównym	zł: 4. gro: 11.
Plenipotencya w Sądzie Głównym: za papier stepowany	zł: 2.
Pozew po W. Naculewicz do łączenia z papierem stepowanym	zł: 4. gro: 24.
Aktorat z W. Naculewiczem	zł: 4. gro: 11.
Przestanie papierów do Wilna do Adwokata	zł: 30.
Adwokatowi za Attencyą	zł: 200.
Druk w Sprawie	zł: 30.
Kopy następne Sądowi Głównym:	
Wyjęcie Dekretu Sądu Głównym:	
Efficit in Unum	zł: 177

Te wszystkie expensa surowie wyliczyć raczy Sąd Główny i za sądzic na winnych, gdyż Konfty: 1764. wyżej słowami tit. Appellacye wprowadzona od powrotu expensow irremissibiler nie dopuszcza uwalniać.

Prócz tego wkaże Sąd Główny procenta a re iudicata a data non exolutionis, to jest od daty Roku 1798. Apr: 23. N. S. na W. Naculewicz od ogulney przysądzoney Summy $\text{zł} \text{ } 75$. zł: 106. gr: 22 $\frac{1}{2}$.

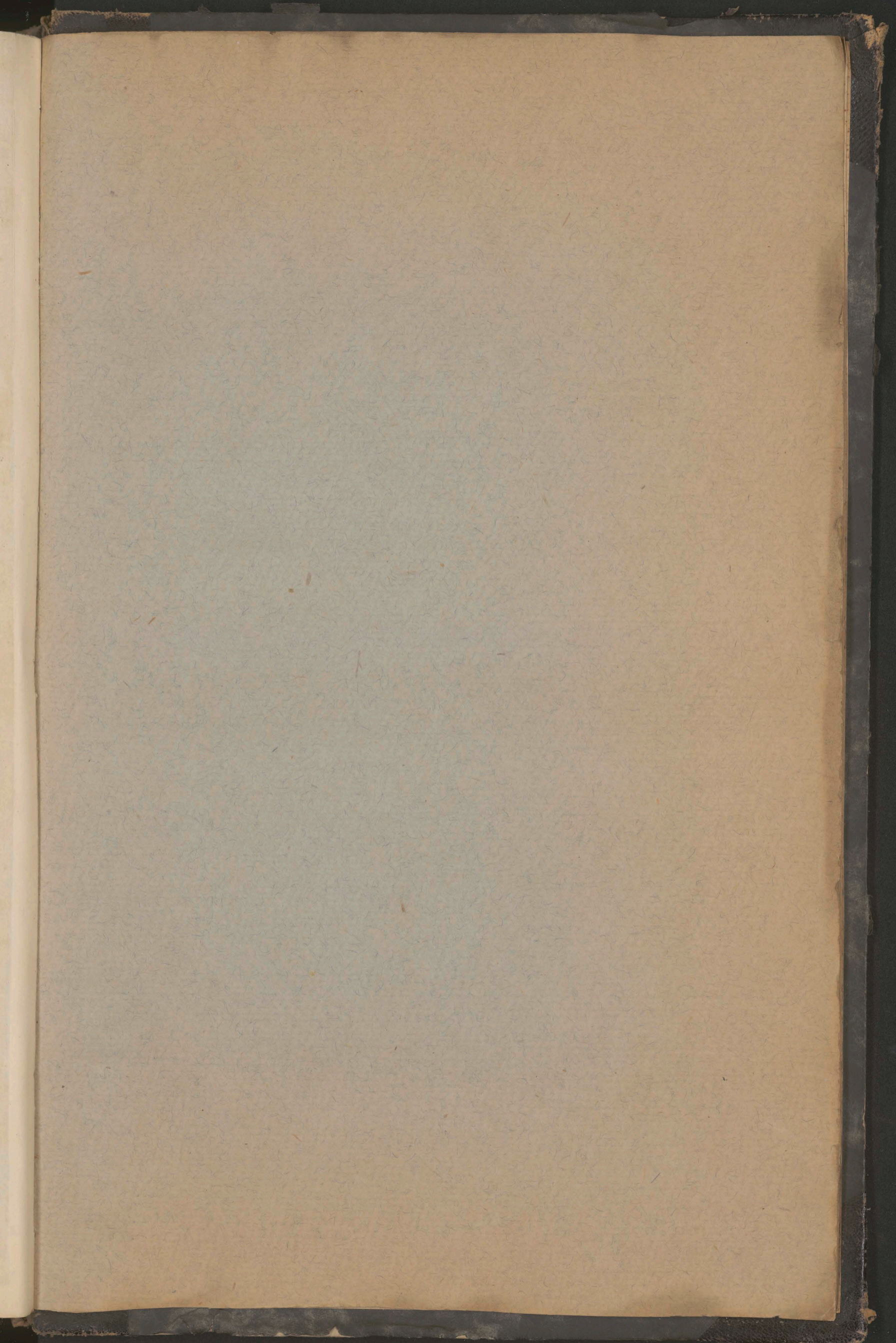
Na Zydzie Litmanie także od ogulney przysądzoney Summy $\text{zł} \text{ } 75$ zł: 6. gr: 22 $\frac{1}{2}$.

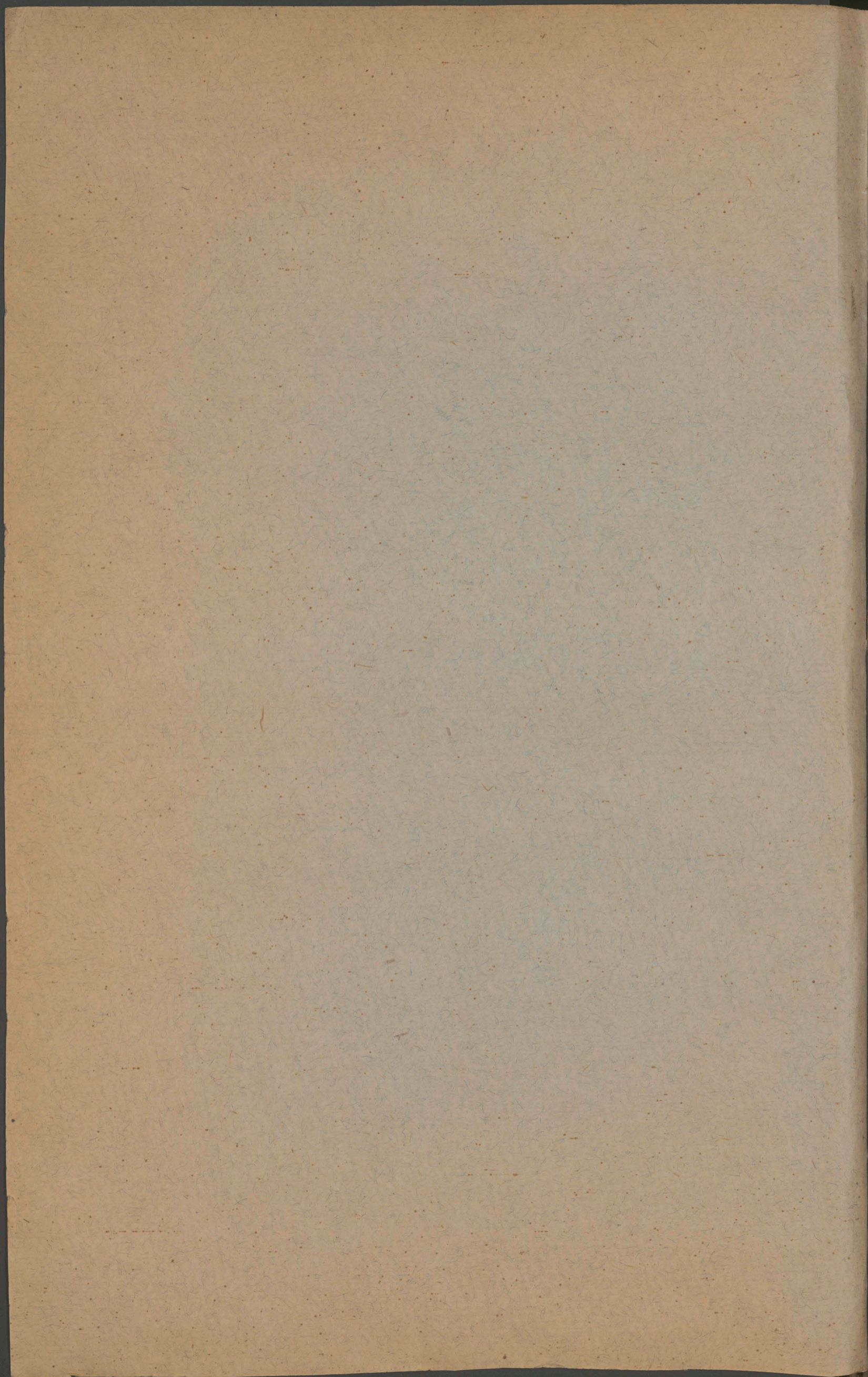
Na przypadek nieopłacenia uzna Inekwitacya co do W. Naculewicz do Polwarku iego Polonney w Powiece Prużańskim z dozwoleń Urzędnikowi do Exekucyi użyć się mającemu przyliczenia solarii za iego pracę, i ulokowania na Gruncie tak iak to Dekret Wołkowycki udeterminował.

Uzna preokupacyą Domu w Wołkowycku Zyda Litmana i Osoby iego Kaptiwacyą na tenże nieuiszczenia Dekretu przypadek, pomoc władzy Wykonawczej i captatum tempus Exekucyi Dekretu swego zapisze.

Zatrzyma Zyda sub nexu Aresti u W. Buharyna, toż samo wszelki majątek Zydowski, tak iak Sąd Wołkowycki uczynił, pod tym Aresztem zofawia, ponieważ na takim przez Areszt zapewnieniu leży pewność Dekretu, a Statut w Ar: 48. z Roz: 4. Panów obowiązał do uiszczenia Dekretów Sądowych w pretensyach do ich mieszkańców, od iakiego obowiązku W. Buharyn wymawiac się nie może, gdy ta jest powinność przez Statut na wszystkich Ziemi Dziedziców włożona, aby dotrzymywali mieszkańców obwinionych, i W. Buharyn w podobnym razie pretensyi sprawiedliwej, nalazłby, i nie raz pewnie nadował, przez tę rękomyą prawa, zadość uczynienie szukanej szkody.

To to wyniesione pozwy składają się.

Biblioteka Jagiellońska

str0025902

